

H. de Meyer werkte bij het opvoedingsgesticht in Soekaboemi. Ze werkte daar met de groep kleine jongetjes uit 't meisjeshuis. Het Soekaboemisch Opvoedingsgesticht (SOG) was een protestants instituut dat vooral diende als internaat voor kinderen van plantersgezinnen in de Soekaboemische ommelanden. Naast een eigen Mulo had het een technische opleiding, zowel voor jongens als voor meisjes. De Japanse bezettingstijd werd hier door enkele honderden kinderen doorgebracht.

In september 1942 vond de eerste grote vrouweninternering plaats in Soekaboemi. De dames Jongbloed, Wit, Pfeiffer, De Meyer en De Waal moesten eraan geloven en het personeelstekort werd nijpend.

De Meyer werd tijdens de oorlog geïnterneerd in Kamp Kareës. Kamp Kareës was een woonwijk in het zuidoostelijk stadsdeel van Bandung. In december 1942 werden 5200 vrouwen, kinderen en oude mannen in dit kamp geïnterneerd. Akela Ch. Coster startte hier met Scoutingactiviteiten voor de jongens. In oktober 1943 werd begonnen met sportmiddagen voor jongens tussen de 8 en 12 jaar. De centrale leiding berustte bij Mevrouw H. de Meyer, Akela Tilly Bout uit Cheribon en Akela Coster uit Buitenzorg. Omdat Scouting door de Japanners verboden is, worden andere namen voor de speltakken gebruikt; Roodhuiden, Ridders van de ronde tafel en Woudlopers. De belangstelling was zo groot dat niet minder dan 12 welpenhordes met max 32 kinderen aan de slag gingen, bij voorkeur onder leiding van personen die met Scouting bekend waren. Na 4 weken bij de groep werden jongens de roodhuiden (welpen) geïnstalleerd.

De groepen waren in patrouilles verdeeld. Elke maand stelden Tilly en Coster een programma op, dat door alle groepen gevolgd werd. In de programma's waren EHBO, touwknopen, behendigheids- en intelligentiespelen verwerkt. Elke groep had een eigen naam en daarmee analoge patrouille namen, aangezien niets aan Scouting mocht laten denken. In februari 1944 gingen verschillende groepen ter ziele omdat de leidsters afknaptten of bang waren het niet langer vol te houden. Hun huishouden lieten ze terecht voorgaan.

In november 1944 werd een groot deel van de geïntegreerde vrouwen en kinderen overgeplaatst naar verschillende kampen.

Meer informatie

[Achter-kawat-en-Gedek.pdf \(s-i-d.nl\)](#)

[Overleven op het internaat \(I\) | Java Post](#)

[Archieven.nl - 3044 Coster, mw. C., 1946 vrouwenkampen: Bandoeng: Tjihapit; Batavi... \(NIOD Instituut voor Oorlogs-, Holocaust- en Genocidestudies\)](#)

[Kareës \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.